

● Italiensk vältalighet

Italien representerades vid ögtiden av förutom TV-stjärnan Giorgio Onorato, ambassadrådet Vicenti Mareri och generalsekretären i Roma Eterna Rudolfo Iruciani. Det var greve Vincenti Mareri, som tog till orda, då Västgöta-Bengtsson på esperanto uppnade honom paroli al popolo de Skövde. Det gjorde han — först på engelska som en del av publiken förstod och sedan på italienska

som bara Västgöta-Bengtsson förstod — med hjälp av ett papper. Han uttalade sin glädje över den möjlighet som på detta sätt givits honom att ge uttryck för sitt tåre Amerigo Petrucci. Detsamma uppskattning av Svenska röda korsets verksamhet. Han uttryckte en förhoppning om fortsatt framgång i arbetet och framförde en hälsning från Roms borgmästare Amerigo Petrucci. Detsamma gjorde också Rudolfo Cruciani, som fört med sig vattnet från Rom och nu höll ett livligt senterat tal i vilket han hoppades att Röda korsets önskebrunnssamling skulle ge mycket, mycket pengar och att Röda korset därmed skulle få resurser för sitt arbete både i Sverige och utomlands. Med tolkens hjälp slutade han sitt tal på svenska:

— Leve Svenska röda korset!

● Romerskt vatten

i Livets brunn

Och så var det dags för sångaren Giorgio Onorato att ta hand om den romerska amforan och hälla vattnet från Fontana di Trevi i Livets brunn. Vattnet rann och glittrade, kamerorna klnäppte och folket applåderade.

Så sjöng Ragnar Molander den önskebrunnns visa som "en av de kära skäggamånsa" — dvs. Beppe Wolgers — har skrivit, och som kulmen på det hela framträdde

Giorgio Onorato och lät sin stämmas välljud fylla Hertig Johans torg. Det slutade med att hela publiken klappade i takt, anförda av Giorgio Onorato och tre smättingar som han plockade fram ur vimlet vid tribunen — en av dem åkte högt till väders på Onoratos arm...

● En lektion

Och så gav slutligen Västgöta-Bengtsson en lektion i konsten att kasta pengar i önskebrunnen på det rätta sättet. Och eftersom publiken inte gav sig förrän han själv till punkt och pricka uppfyllt alla råden blev resultatet att pengapungen blev "änna tommer" innan han slutade. Ett gott föredöme för de som kom efter för att offra alltså.

Sämre gick det förstas när han skulle försöka mångla bort loppmarknaden sista prylar — ett takräck, en vridmaskin och en handmangel. Vridmaskinen bjöd järnhandlare Karl-Herman Beckman en femma för — och betalade en tia! — men de andra sakerna var det ingen som orkade bära hem...

Ja, så fortsatte det hela med musik, och så småningom fylldes Hertig Johans torg av ny publik och nya toner. Det blev popbandens tur...

Rick.

En bild från öppningshögtiden på Odenplatsen. Längst t. v. ses ordföranden i Skaraborgs rödakorsdistrikt general Richard Akerman och ordföranden i Svenska röda korset Erland von Hofsten.